

Witte Donderdag

Een avond anders dan alle andere....

-Orgelspel

-Woord van welkom en mededelingen

-Stilte

Vandaag gaat het over het geheim van de liefde. De liefde van Jezus voor zijn vrienden. Maar is dat een geheim? Van liefde heeft toch iedereen verstand? Iedereen weet wat het is en hoe dat moet...gek eigenlijk dat de Bijbel spreekt van het grote gebod om God lief te hebben, met alles wat in je zit, en dat niet alleen: die mens op je weg, de naaste zoals jezelf bent liefgehad. Is het dan misschien toch minder vanzelfsprekend, dat geheim van de liefde? Liefde ten einde toe, heet het in het Evangelie. Liefde ingebed in een oud verhaal. Het verhaal van God met de mensen, van bevrijding, redding door water en duisternis heen.... Verwarrend verhaal soms en toch..we blijven het horen en herhalen, elk jaar opnieuw. Want het zet ons op weg....naar ongeziene verten.

-Intochtslied: 'Ongeziene vreemde verten...' (mel.801)

Ongeziene vreemde verten
wenken ons van hogerhand.
Uitgeleid uit angst en vrez
ligt het leven voor de hand.

Als verspieders van de toekomst,
als bewakers van de droom,
zullen wij het land verkennen
waar God bij de mensen woont.

Op die lange weg naar morgen
is het God die ons behoedt;
brood dat ons van boven toevalt
voedt ons hier met goede moed.

Hem gedenken wij met liefde
die dit brood zijn leven wist,
die zijn hartebloed verbond met
wat in onze beker gist.

-V. : Onze hulp is in de Naam van de Eeuwige

-Gem.: Schepper van hemel en aarde.

-V. : Uit de drukte van ons bestaan

zijn wij hier gekomen om U te zoeken.

-Gem.: Neem ons zoals wij hier aanwezig zijn,

Gij zijt toch groter dan ons hart,
groter dan alle schuld?

- V. : Gij zijt de schepper van een nieuwe toekomst,
een God van liefde, tot in eeuwigheid.
Van deze avond zeggen wij: anders dan alle andere:
Want het is de avond dat wij Hem gedenken
die brood van genade werd: gave van de hemel,
gave voor de gemeenschap, wereldwijd.
- Gem.: Zo willen wij hier samenzijn , verbonden met Jezus
en zo verbonden met Israel,
als vreemdelingen die huisgenoten werden.
- V. : Zo vervullen wij een oeroude opdracht
van de Eeuwige die luidt:
- Gem.: Gedenkt de dag waarop je uittrok uit Angstland,
uit het land van je slavenbestaan:
want met machtige hand deed de Eeuwige je
uittrekken. Gezegend zijt Gij , Eeuwige onze God. Amen

--Psalm van de dag: Psalm 67: 1

Mei God ús oansjen yn genede
en ús syn rike seine jaan.
Mei foar ús folk yn geunst en frede
Syn antlit lochtsje oer al ús dwaan.
Jou dat elk op ierde wit hoe't Jo ús liede
en jo wegen ken,
dat de minsken sjogge wat Jo rûnom dogge
foar jo eigen bern.

-Kyrie met Lied 301K (in beurtzang)

-Gloria: Psalm 118: 1

Sjong no in feestliet foar de Heare:
Syn goedens is de ein fan wei!
Lit Israel de lofsang leare:

Syn goedens is de ein fan wei!
Sjong, prysterkoaren allegeare:
Syn goedens is de ein fan wei!
Jim dy't God freezje, lit it hearre:
Syn goedens is de ein fan wei!

-Gebed van de Witte Donderdag

-Lezing van de Thora: Exodus 12: 1-8, 11-14

-Pesach Marc Chagall , een paar gedachten

-Lied 269 uit Randstadbundel

Wie voert u weg uit het slavenhuis?
Wie komt er ons bevrijden en wie doet ons uitgeleide?
't Is God de Heer, en wat Hij doet is welgedaan"
op droge voeten zullen wij de zee doorgaan!

-Marcus 14: 12-16 en 22-25

-Lied 389

De beker die de ronde doet,
het is de omloop van uw bloed,
het spreekt van een geheimenis
die hartslag van ons leven is.

Uw bloed, het raakt de lippen aan,
de deurposten van ons bestaan,
de dood gaat aan ons hart voorbij,
o Lam van God, U loven wij.

Gij die een broodhuis voor ons zijt,
een wijngaard die het hart verblijdt,
Heer Jezus, die ons drenkt en voedt,
Gijzelf zijt onze overvloed.

-Pesach, Marc Chagall. Een paar gedachten

-Orgelspel

-Voorbeden met Lied 368d

-Aandacht voor collecte

-Nodiging

=Tafelgebed

V. : Met vrede gegroet

-Gem.: en gezegend met licht!

-V. : Als liefde het zwaarst mag wegen
Als liefde in alles geboden is

-Gem.: dan is ons gedenken van Jezus een bron van zegen

-V. : Zijn liefde is een licht voor onze ogen

-Gem.: zijn liefde is als de bloedsomloop
waardoor wij worden bewogen.

-V. : U zegenen wij, Eeuwige,
om de liefde ons aangedaan,
om de morgen, ons toegesproken.
Zo vaak zijt Gij voor mensen geweest
een licht, een vuur, een spoor.
En wanneer wij U ontbreken
en uw Naam onder ons is zoekgeraakt,
dan zijt Gij daar:
als lied dat niet verstomt,
als een woord, dat beklijft.
Met allen die ons hebben voorgezongen
durven wij dan ook onze stem te verheffen”

-Gem.: Heilig zijt Gij, o Here Here,
heilig uw Naam en uw gebod,
Alles wat ademt moet U eren,
Heilig zijt Gij, o Israels God!
Gezegend zij de grote Koning
die tot ons komt in 's Heren Naam.
De hele aarde wordt zijn woning,
Hij richt een nieuwe wereld aan.

-V. : Gezegend zijt Gij om Jezus Messias,
uw lieve zoon, die de uittocht heeft volbracht,
het spoor voor ons trok,
de weg ons baande.
Hij deed uw woord gestand en keer op keer
wordt Hij ons brood voor onderweg.
Hij heeft me zijn leven onze beker gevuld,
Hij, ons Paaslam, die in de nacht van de overlevering
brood nam, het zegende en het brak en deelde
in de kring van zijn vrienden met de woorden:
“Dit is mijn lichaam, voor jullie gegeven,
neemt en eet en doe dat om Mij te gedenken.”

Evenzo nam Hij na de

Maaltijd de beker

sprak de dankzegging daarover uit liet hem onder
zijn vrienden rondgaan met de woorden:
“Deze beker is het nieuwe verbond in mijn bloed.
Elke keer dat jullie daarvan drinken, doe dat dan
om Mij te gedenken.”

Hier vieren wij zijn dood als een Pascha voor de Heer.
Geef ons te geloven dat wat in liefde is gezaad
niet verloren gaat maar vrucht zal dragen.
Laat u Adem, uw Geest
levenwekkend onder ons zijn, ons herscheppen
tot kinderen van het Licht,

als vrije mensen die de Messias als hun meeste in het dienen blijven gedenken onder de mensen.

Die met ons deelt het brood als onder vrienden

-Gem.: Gezegend uw Naam!

-V. : Die ons hier voedt met het Licht van de liefde

-Gem.: Gezegend uw Naam!

-V. : Die ons wil verzadigen met het visioen van vrede,

-Gem.: Gezegend uw Naam!

-V. : Wij delen zijn woorden als brood voor ons leven
en voelen zijn leven als wijn in ons bloed.

Bidden wij dan woorden zoals Hij ons leerde:

-Gem.: Onze Vader.....

-Wij wensen elkaar de vrede van Christus

-Gemeenschap van brood en wijn

-Dankgebed Tuskentiden 240

Ljochtglâns yn us eagen, sinne op ús paad,
skuor troch alle reagen, skynsel oer ús skaad.

Wûnder fan befrijing, wei om op te gean,
Godlike fernijing, sin fan ús bestean.

Brea by ús op tafel, Hoeder dy't ús liedt,
mylde wetterboarne, lân fan molk en swiet.

Hert fan dizze ierde, skûlplak ûnderweis,
blyk fan Gods genede, broer en maat op reis.

Frede oer al ús wegen, sterker as de wrâld,
hân fan God fol segen, Jezus úd behâld!

-De tafel wordt afgeruimd... het wordt stil....wat gaat er komen?

'Kom', zegt Hij... 'we gaan', en na de laatste tonen van ons loflied, als de kaarsen zijn gedoofd en het stil is geworden, gaan we op weg. In verwarring en in verwachting. Zijn woorden hebben ons verontrust, en tegelijk, het is Pesach, bevrijding, een nieuwe morgen. Alles loopt door elkaar heen.

Verwarring en verwachting.

Dan klinkt weer zijn stem: 'Kom, we gaan.....'

Dit is zijn uur, nu stroomt zijn beker vol met al het leed, de last, het lijden, de schuld van de

wereld.

Hij zal hem drinken, Hij alleen.

En wij... we volgen, aarzelend, verward en toch, woordloos, verlangend.....er staat iets te gebeuren.

Bij het uitgaan: Nigoen (u mag meeneurieën), een woordloos lied waarvan rabbi Sneour Zalman van Ladi zei: "Misschien moet ik wat ik werkelijk te zeggen heb zonder woorden aan je duidelijk maken". Zoals de Messias zwijgend zijn weg ging ten einde toe.....